

BUDAPESTA
 11 Martiu st. v.
Dumineca 23 Martiu. st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
 Redactiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 19.

ANULU XV.
1879.

Pretuldu pe unu anu 10 fl.
 Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
 anu 2 fl. 70 cr.
 Pentru Romani'a 2 galbeni.

S u l t a n i t i ' a .

Comedia în 5 acte.

(Urmare.)

Traianu : Ce-mi pasa mie, numai
 consciint'a mea se fia liniscita!

Dimbovitianu : Pre frumosu; dar
 totusi sum de parerea, ca ar fi bine ca si
 pres'a se-si faca datori'a fačia de tine.
 Eu bucuos i voiu da inspiratiunea.

Traianu : Fa ce vei vre!

Dimbovitianu : Dar este necessariu,
 ca se-mi dai vr'unu registru al actelor
 tale filantropice.

Traianu : Registru? (La o parte.)
 Dar de unde naibii se-l iau? (Cu voce
 nalta.) Nu mi-am insemnatu nimica.

Dimbovitianu : Asia dara trebuie
 se faci vr'o contribuire noua.

Traianu : (La o parte.) Brr! Ieta-
 ne ajunsu la scopu! De ce m'am temutu,
 n'am scapatu.

Dimbovitianu : Si se-mi predai
 sum'a mie, ca eu s'o duc la locul com-
 petentu.

Traianu : (La o parte.) Aulco
 Domme! Ce se-i raspundu?

Dimbovitianu : Voiu ingrigi eu
 apoi, ca diuariele se ieie notitia despre
 faptul teu.

Traianu : Multiamu, multiamu!
 Dar eu nu aspiru la asia ceva. Sum de
 parerea, ca ce face stang'a, nu trebuie se
 scia si drept'a.

Dimbovitianu : Va se dica nu vrei
 se-ti iesa numele prin diuarie?

Traianu : Nu. Si ca se me asiguru,
 nici nu-ti voiu da nici unu banu.

Dimbovitianu : Asia in adeveru
 poti se fii siguru... Dar se lasamu
 cestiunea acest'a la o parte! Ai timpu la
 dispositiune?

Traianu : (La o parte.) Ore ce
 vre? Ce se-i raspundu? Nu potu dice
 „ba.“ (Cu voce nalta.) Da.

Dimbovitianu : Imi pare bine, caci
 ieta vreu se petrecu la tine vr'o ora
 doue. Vom juca o partia de... ce vrei.

Viscolu în Carpati.

Si-apoi se eşimă dimpreună la sîosea . . . Te învoiesci
si tu? . . .

Traianu : Nu scîu ce sè-ti respundu.

Dimbovitianu : Cum asiã?

Traianu : Aşteptu pe cineva.

Dimbovitianu : Ah!

Traianu : Dar nu e secretu. Cumnat'a mea Sul-
tanitã mi-a scrisu dela Paris, cã în curêndu are sè vi-
na la Bucuresci.

Dimbovitianu : Ce suprinde placuta!

Traianu : Dar ea a si sositu.

Dimbovitianu : Va sè dica ai ôspe.

Traianu : Ba, nu, cãci ea a trasu la otelu. Înda-
ta-ce affai cã a sositu, grabii s'o cercetezu. Dar nu mai
erã acasa. Încu mi-a tramisu vorb'a, cã acusi va veni
ea la mine.

Dimbovitianu : Prin urmare o aştepti, si trebuie
sè stai acasa?

Traianu : Da. Si eu atãtu mai vêrtos, cãci înca
nici nu ne vedîuramu.

Dimbovitianu : Asiã dara, nu vreu sè ve con-
turbu . . .

Traianu : Nici decãtu . . . Remãni! . . .

Dimbovitianu : Dar nu este placutu, cã unu stra-
înu sè fia de façia la astfel de scena. Presintîa lui ge-
néza espresiunea bucuriei. Si bucuri'a vóstre trebuie sè
fia mare, cãci nu v'ati vedîutu de multu.

Traianu : De vr'o 12 ani.

Dimbovitianu : Unu secolu. Prin cãte multe de
tôte ati trecut de atunce amêndoi! De buna sêma v'ati
si schimbatu tare. Dóra nici nu ve veti recunósce.

Traianu : Se pôte.

Scen'a IX.

Traianu, Dimbovitianu si Strungariu.

Strungariu : Mi-am nitatu aice bastonul. (Începe
a-l cautã.)

Dimbovitianu : (Lui Strungariu.) Va sè dica ai
fost aice. Dóra si tu . . .

Traianu : Da, si elu a vinitu sè vorbêscã în o
afacere importanta. (La o parte.) A trebuitu sè-l în-
trerumpu, cãci erã p'aci sè-l întrebe, deca a vinitu sè
cêra bani? Si naucul acesta de Strungariu de buna sê-
ma me dedea de golu.

Strungariu : Încu . . .

Traianu : (Întrerumpêndu-l.) Scîu ce vrei sè dici.
Dar rogu-te nu me face sè rosiescu!

Dimbovitianu : Fratele Traianu nu este amicul
laudelor si complimentelor.

Strungariu : (Cu sarcasmu.) Macaru cã le me-
rita. În privintîa asta eu potu sè-i dau testimoniu.

Dimbovitianu : Poti? Asiã dara spune-mi ceva,
cãci vreu sè împartiesescu cutãrui diuaru, cã acela a-
poi sè-i aduca tributul recunoscintiei.

Traianu : (Spariatu.) Nu, nu. Nu vreu. Nu me
învoiescu.

Strungariu : (Cu alusiune.) Asiã dara vom aştep-
tã vr'o ocaziune . . . binevenita . . . Iér acuma, iéta mi-
am gasitu bastonul, adio!

Traianu : Dar nu grabi asiã tare!

Strungariu : Me ducu, cãci sîm fôrte neçasitu.

Dimbovitianu : De ce?

Strungariu : Încu tu me mai întrebi?! Dar n'ai
vedîutu pe fiul meu? Nu te-ai indignatu dimpreună
cu mine? Eu rideam, dar ânim'a mea parintiescã fu
sfãsiata.

Traianu : Asiã dara Octavianu a sositu! Va sè
dica si tu ai ôspe?

Strungariu : Ba nu! Întipuiti-ve! Elu n'a trasu
la mine, ci la otelu!

Dimbovitianu : Ce te miri! Se pôte cã ast'a-i mo-
d'a la Paris.

Scen'a X.

Totu aceia si Sultanitia.

Sultanitia : (În costumu cochetu de grisetta.)
Bon jour, messieur, bon jour! (La o parte.) Bine cã ve
gasescu pe toti la olalta.

Traianu : Buna sè-ti fia ânim'a, dómna sêu dom-
nisióra! (La o parte.) Dar ast'a ce vré?

Sultanitia : Me rogu, sîm domnisióra.

Traianu : Mii de scusa . . . dómna . . . Pardon!
Domnisióra! (La o parte.) Îni pare, cã am vedîutu
undeva femeia ast'a.

(Va urmã.)

IOSIFU VULCANU.

Sóre, sóre . . .

óre. sóre. sorisóru,

Ce te-ascundi acolo 'n noru.

Într'unu noru asiã zdrentiosu,

Ce te face 'ntunecosu?!

Iesi de-acolo si te-aréta

În lumin'a-ti adorata,

În acarei focu briléza

Miliardele de raze,

Cari pe unde-ajungu. pe locu

Lasa 'n urm'a lor norocu

Si sperantîa si iubire,

Mangaiere si marire

Iesi de-acolo si luceste

Si pamêntul încaldiesce.

Cã sè se topesca neuta.

Sè resara vioreu'a

Si sè vina rondunéu'a!

Vioreu'a sè 'nfloréscã.

Fluturii sè se trediescã,

Muntii sè întineréscã

Si padurea sè 'nverdiescã;

Si livada si câmpia

Sè tresalte 'n bucuria

Si din sinul lor sè iéscã

Flori si ierba de metasa!

Rondunéu'a sè ni cãnte

Si cântãndu sè se avênte

Peste sate si orasie,

Peste câmpuri dragalasie,

Peste lunci si poenitie,

Peste muntii si paduritie,

Si-audîndu a ei cântare,

Paserile cântatóre

Tôte sè s'avênte 'n sboru.

Sè formeze-unu dulce choru

De acorduri de amoru,

Sè strabata 'n sinul meu,

Cã sè me trezescu si eu,

Si sè iesu la câmpu afara,

Sè vedu dulcea primavêra,

Sè culegu la viorele,

Sè le ducu mândrutiei mele,

Sè-mi dea gura pentru ele

IONU TRIPA.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —

(Urmare.)

— Si acést'a e totu? Eu cugetam, că ai fi — —

— Unu pețitoru refusat? Nu, domnule colonelu; acea frumsetia rara eră superiöra mie si eu în casul acela — asiu fi întinsu mân'a dupa ea, că dupa o stea.

— Superiöra dtale? Dar si dta porti marc'a unei case nobile.

— Pöte că si acea e numai o incidiutia, că purtarea medaillonului.

— Dta esti englesu?

— Da, domnule colonelu.

— De când te affi în America?

— În januaru vor fi siese ani.

— Întrebările mele iti potu paré infestatöre si indiscrete, Mr. Carls court, înse si eu süm englesu, si simtu interesare pentru dta, pentru că vocea si fiintia dtale îmi revöca în memoria unu barbatu pe carele nainte de döue-dieci si unu de ani l'am cunoscutu. Întielegu pe Lordul Montalien.

Cu o interesare momentana privi locotenentele pe superiorul seu. Elu pricepu si sciea, ceea ce deja numele Hawksley si cunöscerea fotografiei i-aru fi pututu spune: Colonelul eră tatalu Paulinei.

— Vedu că dta ai cunoscutu pe Lordul Montalien; ai statu în öre-cari relatiuni cu dönsul?

— Elu a fost tatalu meu.

— Tatalu dtale?

— Da. Dta pöte că nu scii, că Carls court este numele nostru familiaru. Dupa mörtea tatalui meu înse primu fratele meu mai betranu titlu si proprietatea, iera cu carele mi-am respitu averea si m'am încurcatu în datorii, venii la America sc-mi cercu norocul si sc-mi restabiledu renumele.

— Si ai reesitu?

— În parte; într'acea am platitu partea mai mare a datorilor, îmi mai trebuiescu înca siese ani, pâna când me voiu puté rentörce în Angli'a.

— Voiesci dara sc te rentörci?

— Da.

— Fi-mi-va permisă întrebarea, pe care cale ti-a fost posibilu a-ti câstigá atâta?

— Cu pén'a. Întrai pe carier'a literara si mai că nu esista unu jurnalü în Americ'a si Londra, la care sc nu fiiu contribuitu si eu. Pöte că-ti este cunoscutu pseudonimul —

— Ce? Dta esti autorul opurilor: „Soğı'a lui Paulina Rutherford“ si „Auru si fluturu.“

— Da.

— Numai acele döue opuri puteau sc-ti aduca, unu venitu considerabilu, căci süm förté respândite si cetite cu multa placere.

— Ele mi-au si adusu în adeveru multu, căci la din contra nici nu puteam acoperi partea mai mare a deobligamintelor mele; eu privire la servitje, pén'a e mai puternica decâtu spad'a.

— Dta, Mr Carls court, esti unu dintre cei mai renumiti novelisti ai timpului, si me bucuru că am avutu onöre a te cunösee.

Locotenentele facu unu complimentu.

— Dta de siguru ai cunoscutu pe Miss Lisle că pupil'a tatalui dtale?

— Sc lasamu la o parte înconfidintia, domnule colonelu! Eu avui ocaziune a cunösee pe fic'a dtale în Speckhaven si sciu că esti Robert Lisle.

— Tatalu dtale trebue că ti-a împartașitu si istoria mea.

— Da, domnule colonelu; înse nu ai fi suprinsu de a audí cine a urmatu că curatorul ficei dtale dupa mörtea tatalui meu? Eu cugetu, Sir Hugo Charteris ar fi celu din urma, în acaruia potestate ai voi sc scii pe fic'a dtale.

Faci'a colonelului roși.

— Si pentru ce?

— În adeveru sc-ti respundu la acést'a întrebare? De când süm în Americ'a, am avutu timpu destulu de a medita si a petrunde cu vederea unele eveneminte ale trecutului. Când tatalu meu enarä la mäsa, cum deveni elu curatorul Paulinei, serman'a Lady Charteris la audiu numelui dtale cadu în ameticla. Eu cugetai la trecutul ei, si mi-adusei aminte, cumca ea fu silita a se marita dupa Sir Hugo. Mai departe scieam, că soğı'i între sine nu armoniau de felü, că o durere grea apesä pe acea femeia nenorocita, si consecintia finala erä, că ea e soğı'a dtale si munn'a Paulinei.

Colonelul își plecä capul pe mäna, si totusi potü Guido vedé, cătu erä elu de adäncu mișcatu.

— Concede-mi domnule colonelu a me dechiarä liberu! Pentru ce nu te-ai reitörsu de multu, si sc fi eliberatu pe soğı'a dtale de acea sörté trista, care e mai rea decâtu mörtea?

— Abiä scü. Erau timpuri, când önsu-mi me declaram lasu, pentru că me lasai înfricatu, si nu o smulsei din mänilé tiranului ei. Înse eram acusatü pentru o crima, acareia nulitate nu o puteam dovedí; ea erä soğı'a lui, si mi s'a spusu că-l iubesc, si în fine pentru ea nu voieam pertractarea publica.

— Mai bine acést'a, decâtu atäta durere, ce a trebuitu ea sc suferé. Scii, că ea se affa în casa nebulunilor?

— Da.

Elu rostü acestu cuvöntu încetu, cu faci'a palida.

— Si pentru ce nu te-ai rentornatu în Angli'a, când ai auditu, că Sir Hugo Charteris e curatorul Miss Paulinei Lisle?

— Abiä dupa câteva luni affai acést'a. Dar önsa-si Paulina mi-a scrisu, că e îndestulita cu acést'a schimbare, si sc nu fiiu îngrigitu de ea. Într'acea aice erupse resboiul, si eu remasei, si voiu remäné pâna în fine.

— Nu ai voi sc-ti vedi acuma fic'a?

— Acelu doru în adeveru îl am, si îndata dupa ce ea va fi soğı'a unui barbatu bravu, o voiu rogá sc me cercetedie.

— Si nu ai voi sc te ustorezi de acea acusa falsa, ce o redicä Gottfried Lyndilh contra dtale?

— Dupa atäta timpü, acea ar fi eu neputintia.

— Nu credü; poliștii Londrei desléga di pe di probleme mai grele, mai alesu deca cineva e destulu de avutu sc le remuneredie ostenelele. Apoi Mr Lyndilh e de multu mortu si dta poti a te rentorna fara nici o frica, si ar trebui sc faci acést'a mai vörtos pentru soğı'a dtale.

— Credü că asiü puté suferi sc-i vedu starea presinta! — dise colonelul emoționatu, — önsusi cugetul la nebuni'a ei, mai că me face si pe mine nebunu.

— Eu nu credü că e nebuna, nu toti süm nebuni, cari se affa în cas'a nebulunilor.

— Ce voiesci dta sc di?

— Cä, ori cum ar fi Lady Charteris acuma, pe timpul întrării sale în acelu institutu, atätu de puçinu a fost nebuna, că dta si eu.

— Îndurate Dömné!

(Va urmä.)

Calindarul septemănei.

Dumin.	11 23	G. 4 aj. c. p. Ioan Scar. s. p. Sofroniu.
Luni	12 24	cc. pp. Teofan Mart., Grigoriu Dialog.
Marti	13 25	ad. rel. s. Nicifor, ss. mm. Cristina.
Mercuri	14 26	c. p. Venedict, s. m. Alesandru Pid.
Joi	15 27	ss. mm. Agapiu, Plisiu, Romul.
Vineri	16 28	ss. mm. Savin, Papa, Roman.
Samb.	17 29	c. p. Alecsiu, ss. mm. Paul, Marin.

Jocul si versul Calusierilor.

Roşia-de-munte 14 martie.

Stimate domnule Vulcanu !

Te rogu să dai locu în pretăuit'a dtale fôia beletristica-sociala „Familia“ urmatorelor şire :

Înainte de acést'a cam cu 64 de ani am vedăutu mai ântăiu jocul Calusierilor, condusu de betrânul meu mosiu, carele eră în etate de 90 de ani.

L'am întrebatu, că ce fel de jocu e acel'a ? Si mi-aducu aminte, că dënsul mi-a respunsu aceste cuvinte :

— Acest'a, fiul meu, e jocul ce l'au jocalu stramosii nostrii, când ei au ziditu cetatea Romei.

Dupa ce am întratu în şcoli si am începutu a studiă istori'a originiei nôtstre, mi-am adusu aminte de cuvintele mosiului meu.

Fiindu în Blasiu la studiile gimnasiale si filosofice, priviam cu multa placere, cum junii nostrii tierani se adunau în totu anul din satele vecine la Blasiu în diu'a înaltării Domnului (Ispas,) si împartându-se în grupe mai multe saltau cu multa vioşia, unde viniau si asiă numitii „vetavi“, cari privindu pe jucatori, îsi alegeau dintre acei juni pe cei mai desteri jucatori, cu cari apoi formau asiă numitii „calusieri“, si cu acestia vetavii începeau jocul Calusierilor a două di de Rosale, care dură pâna joi dupa Rosale.

În anul 1852, când fuseram fericiti a salută pe Maj. Sa îperatul si marele principe al Transilvaniei în patri'a nôtstra Transilvani'a, amu arangiatu o ceta de calusieri din junii tierani de pe Muresiu sub conducerea vetavului Filimon, mi-se pare din Tompahaza lângă Aiudu. Pe acestia, pe când Maj. Sa a sositu la Sibiu, i-amu adusu acolo, unde apoi se produsera puşinu înainte palatului Bruckenthal, în care Maj. Sa avea cartirul seu.

Apoi se produsera în Dumbrava, unde se arangiasse si o mica esposiţiune. Aici se produsera ântăiu junii tierani sasi de pe sate, pe cari români i numescu „chiboreni“ ; dupa acestia junii unguri de pe la Vizocna ; în urma vinira calusierii nostrii, cari se aruncara în jocu cá lei.

Maj. Sa îperatul cu suit'a sa, care se află într' unu coridoru cu cortegiul în care me aflam si eu, priviă la dënsii cu multa placere.

Dupa ce se fină jocul, Maj. Sa me întrebă ântăiu, dëca sânt acestia jucatori de profesiune ?

Am respunsu, că nu, ci toti sânt feciori tierani de pe sate. Apoi am descriu în scurte cuvinte originea si istori'a acestui dantiu.

Dupa acést'a Maj. Sa îmi dise să dispunu, că să se mai jôce odata Calusierul. Eu dara m'am coboritu din coridoru si am spusu lui Aron Florianu si lui Acsente Severu, că să esecute vointi'a pré nalta, fiindu că ei erau conducatorii Calusierilor.

Asiă apoi se mai jocă si a două ora, fiindu întimpinatu cu multa placere.

De atunci au trecut multi ani. Acuma vedu, că jocul Calusierilor nostrii a luat si ia din di în di mai mare shoru. S'a jocalu de cătra ostasii nostrii din regimentul principelui de Baden la manevrele cele mai mari, cari ostasi din munificenti'a dlor oficieri au si vestmintele si aparatele recerute pentru acestu jocu. Dar în timpul din urma jocul Calusierilor se produce si de cătra junii nostrii studenti în salónele cele mai mari, unde sânt aplaudati si de straini.

Am observatu, că mai cu séma junii tierani cu ocaşiunea producăunii acestui jôcu, au obicei d'a-l însoçi si de unele strigaturi, chiuituri. Dar aceste numi pré vinu, căci sânt cam monotóne si auneori si cam neconvinióse.

Asiă dara m'am hotaritu a pune în gur'a Calusierilor nostrii stichurile de mai jos, cărrora le dau titlul : „Versul Calusierilor.“

Aice póte îmi va obiecă cineva : „Iéta că Sofocle în adâncile sale betrânetie scrie tragedia !“ Dar eu nu scriu tragedia, ci adeverat'a origine si istoria a calusierilor nostrii.

Iéta stichurile :

Salta mei Româno, salta,
Si-ti redica fruntea nalta :
Asiă Romulus jocă
Când cetatea o zidiă,
Cu feciorii ce-i avea,
Si 'n pamentu cu tropotu dá.
Într'o dalba di de maiu,
Când e veselu ori ce trau,
Tinerii la jocu sariă,
Calusieri ei se numiă,
Unul pe toti i purtă,
Care vetavu se chiamă.
Romulus mergea în frunte,
Se suiau p'unu vërfu de munte,
Sabinenii se mirau,
Fetele lor se uimiau,
La jocu ele s'adunau
Si Romanii le rapiau.
Sabinenii se scolară,
Si spre Roma alergara.
Pe Romani se-i prepadësca,
Ce gândire nebunësca
Fetele 'n mijlocu sarira,
Si pe dënsii i oprira :
— Frati, parinti, nu ve luptati,
Că-i iubimu, căci ni-su barbati !
Dëca i veti omori,
Cu ei si noi vom muri !“
Parintii se molcomescu,
Si pe locu ei se oprescu,
Si pe gineri si pe fete,
I saruta toti cu sete,
Toti cu toti se încurescu,
Si cu dragu se veselescu,
Si din ei poporu nou crescu,
Care nu se contenesce,
Ci mereu totu înfioresce,
Si chiar adi totu mai traiesce.
Noi sântemu urmasii lor,
Si avemu unu viitoru,
Si în veci vom totu trai,
Pâna ce voinici vom fi

SIMEON BALINTH.

Dela Beiusiu.

Starea învetiământului. — Reprezentațiunii teatrale române. —
Mórtea unui june român.)

— 16 martie.

Sè începemu la școle, temeiuil viitorului nostru! Durere, nu potu sè relatezu niște date îmbucurátore. Disproporțiunea numerică între cei ce știu carte și între cei ce nu știu, e fôrte mare. Poporul nostru de aice nu-si tramite pruncii la școla. Si mai ales se póte dice acést'a despre comunele din cercul Coului.

Gimnasiul român d'aice are dara o misiune natală, pe care a prevediut'o fondatorul lui de pia memoria. E meritul sè fia focularul de cultura și civilizațiune al tinerimei române sarace din aceste părți. Dar ce sè vedi, căci conformu registrului de înscriere a studenților, gimnasiul acést'a e cercetat în mare parte de tineri din alte comitate și chiar țeri; iér restul junilor din giuru se compune mai ales din fiii preoților și învetiatorilor. Dar si acestia asiá de târziu își duc pruncii la școla, încátu aceia abiá termina clas'a IV, se si înroléza de ostasi. Prunci din poporu sânt puçini la gimnasiu.

Dar pentru ce nu-si pré tramite poporul pruncii la școla? Din caus'a saraciei? Nu credu. Vin'a se pare a fi a conducatorilor poporului, a preoților și învetiatorilor, cari nu luminéza poporul.

În cercul numitu se afla vr'o 50,000 de suflete. Dar cele mai multe comune nu au nici școle organizate, ba unele nu au de felu. Apoi si unde este școla, din 50—60 de baiati înscriși, n'ai gasi nici unul la școla. Dar școlele de adulti? De aceste nu-i nici vorba!

Că cei saraci nu moru de fôme pe la școla, o știu bine fôrte multi. Inteligenți'a româna din Beiusiu merita în privinți'a acést'a tóta recunoscinti'a pentru zelul cu care nisuieste a conlucrá întru ajutorarea tinerimei lipsite de mijloce materiale. Afara de vr'o 80 de tineri, cari au câte o pâne pe fia-care septemâna din fundațiunea Vulcaniana, și de vr'o 9 cari capeta din cea Zsigaiana, mai multi tineri saraci si-au vuptualele gratuite la deosebite familie din Beiusiu, fâra deosebire de religiune.

Asiá dara nu saraci'a póte sè fia caus'a, ci ceea ce dișei mai sus. Deci „Preoti cu crucea 'n frunte!“

Jun'a societate teatrala româna represintata prin dl G. Aug. Petculescu a jucatu si în orasielul nostru. A datu 5 reprezentațiuni cu succesu bunu amesuratu puterilor.

Numerul membrilor societății de presinte este 6, 2 dame și 4 barbati. Dsiór'a Halmagianu este cântăreți'a Societății și își jóca rolurile destul de esactu; dsiór'a Iovescu e înca începétore, dar deja posedă multu curagiú, și acesta e deja avantajú. Dintre barbati dl Petculescu jóca rolurile comice în genere, dl Doloreanu cele amoróse. Dl Cristescu scie sè dantieze bine, jóca escelentu Calusierul. Dl Iovescu funghéza că si cassariu al Societății.

Dl Doloreanu are o voce de baritonu usioru, dar placutu, care cu timpul se va puté desvoltá.

Dorimu din ânima, că jun'a societate sè ajunga la adânci betrânetie! Dar că acést'a sè se póta întemplá, este necesariu că ea sè se consolideze și sè se perfecțiuneze, iér publicul sè o spriginésca.

Sè spriginimu artea, sè spriginimu teatrul român. Si ore cum? Iéta asiá:

„Dragi boeri și coconitfe,
Holtei, fete, veduvitfe,

De voiti numai decátu
Sè ve tréca de urfítu:
Lasati iute casa, mésa,
Si cu ânima voiósa
Alergati, ve svatuiescu,
La teatrul românescu!“

În fine o notiția trista!

Iérasii a muritu unu studentu! Tinerul Paul Lucea, maturisantu privatu la gimnasiul de aice, a repausatu în Boitiá, aprópe de Beiusiu, la 7 l. c. în etate de 19 ani.

Înmormântarea s'a facutu la 8 l. c., asistându trei profesori dela Beiusiu. Cuvântul funebralu fu rostitu de către dl profesoru Teodoru Rosiu.

S. A. M.

O voce din Maramuresiu.

(Petițiune pentru înțroducereá limbii unguresci. Protestu în contra acesteia.)

Valeni 17 martie.

Onorabile domnule redactoru!

Mai nefericiti români decátu în anticul Maramuresiu nu sânt nicairi. Ce mistificațiuni se întempla la noi, airlea în lume nu s'a mai întemplat. Seducerile corifeilor sânt că niște placinte din afara unse cu grosioru, iéra din lâințru otravite.

În zilele prime ale lunei lui martie judii cercuali români au invitatu numai pe români, carturari, fruntasi, preoti și învetiatori, pentru a subscrie o adresa, respectivu o petițiune către Maj. Sa „în cauza fôrte interesanta si grava pentru interesul si viitorul poporului român.“

Asiá me grabii si eu la invitarea cordiala dar neașteptata a juratului cercului Isa în 2 l. c. în Barsana, si sosindu acolo aflai numai români, inteligenti si poporu, subscriindu o petițiune.

Fui salutatu la înțrare si invitatu sè subscriu. Respunsei, că voiu subscrie déca voiu sci scopul. Mi se reflectá, că o potu ceti. Dar când voii sè o cetescu, mi se luá din mâna de către juratul Iuliu Vintiu, sub pretestul că-i multa scrisóre si se întârđia lucrul; înse îmi va spune dsa punctele cele mai de frunte.

Ascultai nepresupunédu nici unu reu, vediédu numai români, cum me informéza despre tenórea acelor scrisori petițiionale cu niște frase obscure si fâra nici o însemnetate, cam în întfelesul, că noi români totu-de-una nisuiimu a ni câștigá cunoscinti'a limbii unguresci de buna voia, dar voimu sè pastrámu cultul si pentru a nóstra. Mai multu nu-mi spuse nimicu.

Cugetai, că din aste va vedé si Maj. Sa, că nu e trebuinția sè ni se împuna prin lege studiul limbii magiare, de óra-ce noi de buna voia o studiámu; si vediédu pe preotii si români fruntasi de față si scrisi, nu puteam presupune vr'unu atentatu, vr'o tradare, deci subscrisei.

Dar când pusei condeiuł jos, toti erupsera în hohote. În urmarea acesteia simțindu-me însielatu, pofții sè mi se descopere mai apriatu scopul acelei petițiuni. Atunci mi se dede spre cetire, cu sarcasme, laudându-se stilul.

Si atunci descoperii veninul.

Petițiunea desavuá portarea prelatilor nostrii si cerea aprobarea prealabila a proiectului de lege pentru înțroducereá limbii unguresci în școlele poporale.

Iéta turm'a lasata de pastori în gur'a lupilor!

Iéta unu atentatu, o tradare, o mistificațiune decâtu care mai mare nu se pôte aflá. Acésta propaganda a fost urđita de — unguri, si executata prin uneltele lor.

Maioritatea poporului din Maramuresiu nu s'a subscrisu, dar toti stau cu mânilé în simu si nu facu nimica, privescu cum pieré românul, cum își subscríe sentinț'a de mórte. Multi aspira la câte unu osu de rosu, si-apoi pierá lumea!

Câti-va români, în frunte cu adeveratii conducatori ai lor, au încercatu tóte, dar nu potu învinge, căci pe la noi sânt multi demoni impeliatii.

Comun'a nóstra aflându-se însielata, a înaintatu dóne proteste în contra acestor mistificațiuni : unu câtra Maj. Sa si altul câtra comitele supremu.

E de însemnatu, că poporul si pe alte sate nu e consciu despre ce a facutu, ma chiar presupune reu din lucru, fâra a fi reflectatu la acela.

Iéta ce remuneratiune are încrederea órba a bietului poporu în accia pe cari i sustine din sudórea sa! Sermane poporu!

T. MARGINEANU.

Unu concertu la Paris, datu de dómn'a Bibescu-Epureanu.

Sintim'u o adeverata veselía, scrie „Press'a“ din Bucuresci, ori de câte-ori audim'u că unu compatriotu séu o compatrióta a nóstra ia parte la vre-o lucrare, séu sevêrsiesce vre unu faptu în strainetate, care aduce stima, consideratiune, séu prestigiu numelui de român.

Parisul are fericirea a posedá în sinul seu unu talentu musicalu de primul ordinu, în fic'a domnului Epureanu. Si tóta lumea musicala din capital'a Franciei pronuncia cu admiratiune numele compatriótei nóstre deja cunoscutu în tóta Franci'a.

Parerea nóstra de reu a nu posedá în mijlocul nostru pe dómn'a Bibescu-Epureanu, nu este temperata de câtu de satisfactiunea ce ne procura prestigiul ce domnia-sa arunca asupra numelui român, prin reputatiunea ce a câstígatú si celebritatea ce este destinata a avé în tóta Europa.

Ori de câte-ori dá vre-unu concertu în strainetate, dómn'a Bibescu-Epureanu primesce o adeverata ovațiune din partea publicului celui mai distinsu al localitáții în care se afla.

Nu de multu, dómn'a Bibescu-Epureanu a luatú parte la unu concertu în Paris, unde a avutu succesele cele mai stralucite.

Iéta ce gasim'u, în acésta privintia, în „Gazetta Musicala“ din Franci'a :

„Se afla în Paris câte-va mari talente, de cari numai operele de bine facere au privilegiu a dispune, si al căror meritu lumea nu-l cunosce, fiind că ocașiunile de a le aprecia nu sânt nici frecvente, nici cautate de dênsele.

„Concertul organizatu în profitul unei școlii-atelier fu una din aceste rari ocașiuni. Elu a adusu din nou pe estrad'a salei Erard o pianista de primul ordinu, cunoscuta deja de cetitorii nostri : dómn'a principesa Alesandru Bibescu. Cu o rara virtuositate, a căreia desvoltare pare datorita, atátu unui talentu naturalu, câtu si unui eserețiu necontentu, principesa Bibescu unesce puritatea gustului cu elevatiunea stilului.

Dupa ce a executatu, împreuna cu dl Jules Gri-set, dóne parti din sonet'a în re de Dameke pentru piano si violoncelu, domnia-sa a cântatu singura impromptul în fa diez-major al lui Chopin, scen'a de balu de Rubinstein, de o bogata si brilianta fantasia, si a dóu'a rapsodia unгурéscá de Liszt. Energica si calducolorata în aceste dóne din urma opere, execuțiunea sa a fost de o mare poesía în *impromptul* lui Chopin, asupra interpretațiunii careia s'a observatu detalieri tehnice, cari nu vor puté nici odata se probeze mai bine că extremele se atingu : Puterca în desinarea baselor, si scuisit'a delicatetia în executarea gamelor finale.

Publicul a fost literalmente transportatu, si a facutu o adeverata ovațiune principesei dupa fia-care piesa ce a executatu.“

O serata teatrala în Iasi.

„Stéu'a României“ ne comunica urmatóarele :

Dumineca în 25 fauru, a avutu locu representați'a data de dónele : principesa Aglae Ghica Alau, Natalia Sutzó, Matilda Chiritiescu si Eugenia Condorat ; de dsíórele Anna Rosetti si Maria Ghica, si dnii A. Ghica Duca, G. Rosetti, G. Negruzzi, Em. Mavrocordat, Ed. Mavrocordat, Al. Moruzi si T. Aslan.

Piesele jucate au fost urmatóarele : „Les jurons de Cadillac“ comedia de dl P. Berton, „Nu te jucá cu dracul“, comedia de dl I. Negruzzi, „La fleur de Flemacen“ de E. Legouvé si „La pupille d'un viveur“ de dl Lefranc si Decourcele.

Representati'a a avutu unu succesu fórté stralucitu ; logele si parterul erau pline de unu numerosu si alesu publicu ; rolurile au fost interpretaute tóte cu inteligentia, unele chiar cu o arta desevêrsita.

Aplauzele care au fost din cele mai entusiaste si buchetele cari cadeau cá plói'a, au resplatitu frumósele silintie ale persónelor diletante.

Cu deosebire au escelatu dn'a Natalia Sutzó în rolul Darvillei din pies'a „La pupille d'un viveur“, iéra dr'a Anna Rosetti în rolul Juliei, si dl Al. Ghica în acela al colonelului Sacqueville în frumós'a comedia a dlui Ernest Legouvé, intitulata „La fleur de Flemacen.“

Iscusint'a cu care au sciutu fia-care din aceste trei persóne a esprimá dificultáțile rolurilor ce reprezentau, a facutu pe publicul spectatoru se créda că are înainte-i niște artisti de profesione.

Dreptu aceea multumirea si-a manifestat'o din tóta inim'a prin cele mai víi si frenetice aplauze.

Dar societáții iasiane, care asistá la representați'a din 25 fauru, i erá rezervata si o nóua si neașteptata placere : aceea de a-si esprimá simtiemintele sale de recunoscintia si admirare câtra duiosul si farmecatorul cântaretiu al némului român, laureatul dela concursul poeticu din Montpellier.

Acésta placere o datorim'u dnei principesa Aglae Ghica Alau, care a avutu frumós'a sa inspirație de a cetí între acte unu cântu din „Dumbrav'a roșia.“

Autorul acestui poemu, dl V. Alesandri, care asistá la representație, a trebuitu se cedeze la aclamațiile unanime ale publicului si se se înfașisieze pe scena.

Astfel, dupa miediul noptii publicul s'a dusu cu o întreita multumire, aceea de a fi contribuitu la o opera de bine-facere, de a fi petrecutu de minune o séra întréga si de a fi esprinatu admiratiunea sa principelui poetilor români.

Viscolu în Carpati.

E îngrozitoru viscolul. Mân'a lui gigantică spân-teca fără crutiare totu ce afla în cale. Sub calcarea furiei sale rezultatul lucrărilor a sute de ani, de multe ori s'a nimicitu în câteva mominte.

E îngrozitoru viscolul pe câmp'ia, pe șiesu, căci puterea lui înfricosiata deodata cuprinde totu terenul, ier' omeni și animalele abiă potu scapá.

Dar multu e mai îngrozitoru viscolul între munti. Acolo tunetele sale resuna mai însușpaimântatoru, căci echo le pórta din delu în delu. Acolo scaparea e și mai anevoioasă, căci viscolul turbatu matura cu mai multa ușoretate totu ce gásește în calea sa.

O astfel de scena reprezinta ilustrațiunea din nr. prezinte.

Unu avantajú însu totusi are viscolul dintre multi asupra celuia de pe câmp'ia, si anume, acela, că acesta trece mai iute, ceriul se însenina și vesel'ia ocupa locul temerii.

Cronic'a lunei.

Diet'a desbate budgetul ministeriului de culte. Cu această ocaziune propunerea lui Irányi, pentru libertatea tuturor cultelor, a cadutu numai cu 4 voturi; ier' propunerea lui pentru că guvernul să aduca unu proiectu de lege în privința casatoriei civile, s'a primitu cu mare majoritate. Afara de această, diet'a s'a ocupatu și cu cesțiunea înundării dela Seghedin, respingându propunerile opozițiunii pentru esmiterea unei comisii, care să studieze cesțiunea această, și lasându sarcin'a această numai guvernului.

În camer'a deputatilor Franciei s'a respinsu cu 317 voturi contra 159 propunerea pentru punerea sub acusa a ministeriului Broglie; însu a adoptatu, cu 240 voturi contra 154, o ordine de zi, prin care se declara, că membrii acelui cabinetu au tradatu republic'a.

Garnison'a rusa din Galati, precum cetimu în „Voc. Cov.“, a plecatu în Basarabia. În Galati n'au mai ramas decâtu câțiva soldati rusi bolnavi, cari vor fi transportati si ei cu prim'a ocaziune.

Din Basarabia se scrie „Curierului Balasan“: Me întrebati deca avem școli! Nici una, nici de baieti, nici de fete. Cătu pentru parerea de reu dupa Români, apoi această nu mai este o taina; tieranii, chiar Malorosienii, cu lacrimi striga: „Unde-su Români, unde-i binele ce amu perditu!“ Represintantii autorităților, să te feréșca Dumnezeu, totu ce póte fi mai urítu. Cei ce mai înainte nu puteau obtine nici postul de usieri, fiindu cunoscuti de cei mai rei omeni în societate, adi ei facu totul. De pe acum poporul geme. Ce va fi mai târđiu? Ddiu scie!

O féta împușcata. Din Kiew se anuncia diariului „Czas“, că trei arestati, între care o féta, din aceia cari au luat parte la turburările de acolo, au fost împușcati în citadela.

Literatura si arti

Dela Sibiu ni se scrie, că reuniunile de cântu de acolo saséșca, româna și magiara vor arangia la olalta cătu de curéndu o serata de concertu în sal'a cea mare a teatrului. Venitul este destinat pentru nenorociti Seghedinului. Mai departe ni se scrie, că o societate aleșca de diletanti români totu de acolo vor jucá la luminec'a Floriilor câte-va piese de teatru în favorul fondului „reuniunii române de cântu.“

Serata musicala. La 3 15 marie secțiunea dnelor a Societății „Concordia Româna“ din Bucuresci a arangiatu cu concursul membrilor secțiunii musicale o pre interesanta serata musicala, executându-se o programa de piese clasice. Au debutatu dnele și doioarele: V. Badulescu, Baicovianu, Belgazoglu, Victoria Mosioi, Elena Mosioi, Caliopi Saulescu, El. Bursanu, Zoe Porumbaru, Alesandrina Rosiu, M. Nica, mai multi domni, și chorul. Dupa serata urmă dantiu.

Fr. Liszt va dá în septemân'a viitoare unu concertu în Budapesta în folosul inundatilor dela Seghedin. Pretiurile locurilor sânt dela 5—15 fl.

Charlotta Patti, sor'a Adelinei, a datu zilele trecute două concerte în Budapesta. Dens'a a perditu multu din timbrul sonor al vocii sale. Primul concertu s'a tinutu în sal'a cea mare a redutei, al doile în cea mica, dar nici această nu se umpli.

La Táborzky si Parsch în Budapesta a aparutu: „Fluide“, galopu pentru pianu, de Filipu Fahrenbach jr., pretiul 50 cr.

Cărti noué: **La Berlad** a aparutu fasciculul I din „Spectacolul radicalismului în Români'a“, cercetare critica de Dim. Marcovici. — **Di Silviu Rezeiu**, preotu în Oradea-mare, publica invitare de prenumerațiune la „Religiunea“ de dr. Ioan Bohl, tradusa româneșce, pretiul 1 fl. 70 cr.

Societati si institute.

Societatea „Petru Maioru“. În șiedinti'a din duminéc'a trecuta dl drd Augustinu Dumitreanu a tinutu o conferinti'a „Despre crescerea copiilor din punctul de vedere sanitaru.“

Comitetul reuniunii învetiatorilor români gr. or. din dieces'a Caransebiului va tine șiedinti'e la 2 și 3 aprilie st. n. în Boesia montana.

Ce e nou ?

Șciri personale. **Regin'a Engliterei** e bolnava; caletori'a sa în Itali'a este atribuita relei stări a sănătății sale. — **Di Cogalniceanu** s'a rentorsu din Dobrogea la Bucuresci. — **Di C. A. Rosetti** s'a rentorsu la Bucuresci din caletori'a ce a facutu în străinetate.

Catastrof'a dela Seghedin. Municipalitatea orașului a tinutu prim'a șiedinti'a, care a fost destul de viforoșca, căci s'au facutu recriminări. Cei mai saraci au fost transportatu în alte orasie. Colectele se facu în tota Europa. Pâni s'au tramisu asiá de multe, încatu primariul a anunțiatu să nu se mai tramita optu zile.

Balu costumatu în Constantinopole. La ambasadorul Austro-Ungariei s'a tinutu în 11 l. c. unu balu costumatu, cu care totu-odata s'a încheiatu șesunul. Acesta a reșitu splendidu. Soși'a ambasadorului spaniolu a represintatu pe regin'a Sabei, pe capu cu unu mare tesauru de diamante. Fiic'a ambasadorului francesu a aparutu că elsasiana, ceea ce a facutu mare șensațiune între francesi.

Oșpetiu la Windsor. În palatul dela Windsor la 13 l. c. s'a celebratu cu mare pompa casatori'a ducelui de Connaught, Artur, al șieptele fiu al reginei Engliterei, cu principes'a Luisa Margareta, fiic'a principelui de coróna al Germaniei. Nor'a această a reginei Engliterei este totu-odata și nepót'a sa, fiindu că mam'a miresei, adeca soși'a principelui moștenitoru al Germaniei, e fiic'a cea mai mare a reginei.

Camer'a României a votatu o recompensa naționala pentru generalul Haralamb.

Calindarul nou în Români'a. „Românul“ publica unu articolu, prin care pledeza, pentru că si mi-

nisteriul de finanțe să adopte stilul nou, după cum deja l'a adoptat direcțiunea poștelor și telegrafelor, din cauză a relațiilor sale cu străinătatea. Întocmai pentru aceleși motive și ministeriul de finanțe ar fi nevoit să adopte aceleși măsuri. „Biserica, particularii, publicul, — ăce mai departe numitul ăuaru, — națiunea întreaga, în fine, ar urmă de a se conformă stilului vechiu, deca i va placé să începa a numeră prim'a ăi a anului cu 12 ăile mai târăiu decătu se începa în timpul conciliului dela Nicheia, la 325 după Christos; astfel, încătu serbatorile Craăiunului, spre exemplu, nu mai cadă astădi esactu în aceeși ăi în care cadeau în timpul acelu mare conciliu, ci cu 12 ăile mai târăiu. De acésta parte a cestiunii nu ne ocupămu astădi; să ne mantănem în eróra în care ne aflămu, deca nu ne-amu luminatu încă în destul, spre a ne convinge cu totii, că mantănându calindarul Iulianu, amu mutatu pâna acum cu 12 ăile mai târăiu tóte serbatorile bisericei nóstre; dar cel puăin administrațiunea să nu mai remăna în acésta eróre!“

Petițiunea „romănilor“ din Maramureșin pentru întrodúcerea limbei unguresci în tóte școlele poporale s'a publicatu cu bucuria în tóte ăuarele unguresci. În cercul deputatilor s'a și începutu subscrierea unei adrese de felicitare pentru acestu actu — cătra comitele supremu și vice-comitele Maramuresiului.

O gluma vechia în edițiune nouă. Trenul se opresce, și unul dintre caletori își cere apa. O fetița alergă și i dă unu pocalu. — „Cătu am să-ti platescu?“ întrebă caletoriul glumindu. — „Doi cruceri, dle“, respunde fetița. — „Dar ce scumpa e la voi apă! En spune-mi, cătu ar costă aice o rumpere de noru?“ — „Vai, dle, nici nu vorbi de ast'a! Anul trecut Dunedieu a voit să ni deie în cinste, și totusi ne-a costatu sute de mi.“ — Stațiunea unde s'a petrecutu acésta a fost Mișcoltiu.

Stare idilică. Pe o insula ascunsa a arhipelagului Ali, numita Pitcairnon, traiescu vre-o 200 locuitori, fără a avé idei de legi, autorități și bani. Avere privată n'are nimeni, fiindu totul comunu. Capul acéstei societăți e Young, care e învetiatoru și popa în acelasi timp. Insul'a a fost poporata la 1788 de cătra o poporadă numita Ataiti, dar la 1857 acésta s'au mutatu într'o alta insula mai mica.

Vestitul umblatoru americanu Weston, care se prinsese a face în 1000 óre 2000 mile, n'a pututu esecutá acésta sarcina. Vineri'a trecuta, la órele 4 d. a. se împlinisera cele 1000 óre și elu nu facuse pâna atunci de cătu 1977½ mile. Cătia, ploii și căi nepracticabile l'au împedecatu dela deplin'a reușita a acéstei sarcine. Ultim'a sa stațiune a fost Windsor. (Rom.)

Arborele cu lapte. S'a pututu vedé la esposițiunea universală dela Paris, din anul trecut, diverse produse, lapte, brândia, untu, provenindu din arborele cu lapte din Venezuela (America de sud.) Acestu vegetalu atātu de curiosu și atātu de utilu, care e numitu și arborele cu vaca, pentru că dă lapte ce sémenea la colóre, gustu, mirosu, utilitate cu acelu ce-l dă vac'a, în curénd va fi importatu în Algeria unde se spera că va reuși.

Suvenirea mortilor.

Nicolae Frigatoriu, comerciantu în Brașiovu, a repausatu în septemân'a trecuta în etate de peste 70 ani. Repausatul, precum cetimu în „Gazet'a Transilv.“ :

1. A testatu școlelor gimnasiale române de acolo 4 obligațiuni de ale băilor de aburu de câte 100 fl. v. a. după aceea a mai daruitu încă 200 fl. totu pentru acelu scopu.
2. La fondul școlei confesionale de lângă biseric'a de pe Tocile 556 fl. v. a.
3. La biseric'a de pe Tocile a cumperatu o candela mare de argintu cu 850 fl.
4. A facutu unu Oranistu (ceriu) cu 200 fl.
5. Icon'a Ierusalimului cu candela și două fescnice de argintu 6 o holda (pământu) esarendata pe anu cu 50 fl.
7. La fondul gremiului negutiatorescu din Brașiovu 200 fl.
8. La fondul veduvelor sarace din Brașiovu și Sacele 100 fl.

Ghicitura.

— De Letiția Aminescu. —

I	I	I	I	0	0	0	0
---	---	---	---	---	---	---	---

În noué despartieminte se afla patru numere „I“, și patru „nule.“

Cum se potu mutá nulele în locul numerelor I și vice-versa, fără că ori care numeru séu nula să sara mai multu de unu despartiementu odata, și fără că să se rentórca celu puăin odata?

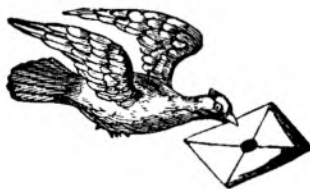
Terminul de deslegare e 2 aprilie. Si acuma se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei din nr. 13: „Pecking, Amur, Rhone, Ignatiev, Salisbury“, — literele finale, cetite de sus în jos, dau numele „Grévy“; inițialele: „Paris.“

Bine au deslegat'a domnele și domnișórele: Iulia Popescu, Amalia Crisianu, Zoe Dimbu, Elisabeta Boleantiu, Rosa Bozanciu, Maria Popu, Ioscfina Luca, Rea Silvia Bocsianu, Maria Barbu, Silvia Tamașdanu, Georgina și Matilda Popa, Eufrosina Micsiunescu, Persida Gebelesiu, Sidonia Sechesianu, Epracsia Ganea, Eugenia Tobiasiu, Ana A. Sienchea, Persida Tamașdanu, Nina Popu, Ninutia Mustea, Constantia Tallosiu, Ioana Veresiu n. Ioodi, Aloisia Tiarina, Eufrosina Popoviciu, Amalia Dimitrescu, Apolonia Scurtu, Antonia M. Dunca, Maria Cheresi, Marta Popescu, Iulia Crisianu, și dnii: Ioanu Darabanth, Demetriu Ganea, Petru Valea, Parteniu Moldovanu, Beniaminu Löbl, Alesandru Tallosu, Averchie Macovei, Dimitrie Prunesiu, Const. Juon Darabanu și A. M.

Premiul p'a câstigatu dsior'a Eufrosina Popoviciu în Nirasteu.

Post'a Redacțiunii.

Dnii D. D. in Cernauti. Se admite. Inse mai târăiu, când va sosi sezonul escursiunilor de véra. Pân'atunce amu primu bucosu niște corespondinție despre mișcamintele mai interesante de acolo.

Silvio. Am așteptatu înse-daru. Esti ocupatu? În casul

acést'a ne vom adresá la altul.

Sátoraljaújhely.?

Vesurile sosite în septemân'a trecuta sânt tóte respinse. **Norocul meu.** Nu-i novela acést'a, ci o absurditate mare. **Paguba de timpul perdutu!**

Proprietaru, redactoru respundietoru și editoru: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapeșta. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.